

C. M. Jespersen: Jeg tillader mig at foreslaae, at Sagen henvises til Behandling af et Udvalg paa 7 Medlemmer, alle valgte her i Salen.

Ved den derefter foretagne Afstemning vedtoges dette Forslag eenstemmigt med 66 St.

Formanden: Forinden vi gaae videre med Dagsordenen, skal jeg bemærke, at jeg idag har modtaget Valgbrevet for den i Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds valgte Folkethingsmand, Baron Blixen-Finecke, og at jeg har overleveret dette til det Udvalg, som i forrige Session prøvede Valgbrevene. Saasnart jeg modtager Beretning fra Udvalget, skal jeg lade Valgbrevets Anerkjendelse afgjøre.

Tscherning: Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der er et Fleertal af Udvalget her tilstede, som er enigt i at foreslaae Valgbrevet anerkjendt; der mangler imidlertid to Medlemmer, men deres Tilstedekommen er jo usikker.

Formanden: Naar der er et Fleertal af Udvalget, som er enigt om at indstille Valgbrevet til Anerkjendelse, antager jeg, at der ikke er Noget til Hinder for, at denne Sag foretages strax. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem paa Udvalgets Vegne vil afgive Beretning til Thinget?

Tscherning: Der er Intet at berette, uden at Valgbrevet er i sin fuldkomne Orden.

Da Ingen ønskede at yttre sig i Anledning af det omhandlede Valgbrev, ansaaes det uden særlig Afstemning anerkjendt som gyldigt.

Formanden: Saasnart det valgte Medlem kommer tilstede, skal Edsformularen blive ham forelagt til Underkrift.

Man gik derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen: Første Behandling af Udkaft til Lov om Vederlag for Kontoirudgifter til Embedet som Byfoged og Byskriver samt, Veier

og Maaler i Skagen, i Forbindelse med foreløbig Lov af 6te Juni 1862. (Udkastet findes i Anh. A.)

J. M. Hansen: Da det er første Gang, at en saadan Sag har fundet sin Afgjørelse ved en foreløbig Lov istedetfor ved en saadan foreløbig Bestemmelse, som ifølge Lov af 19de Februar 1861 vedkommende Minister er be- myndiget til at træffe, har jeg troet det vigtigt, strax at høre, om den ærede Justitsminister ikke maatte være enig med mig i Opfattelsen og Betydningen af den Forskjel, der er mellem en saadan foreløbig Lov og den Bestemmelse af vedkommende Minister, som er omtalt i § 6 af Rønningssloven for Retsbetjentene. Der staaer nemlig deri, at den vedkommende Ministers foreløbige Bestemmelse med Hensyn til Kontoirudgifterne kan ikke udstrækkes som gjældende for længere Tid end til Udløbet af det første efter Beskikkelsen indtrædende Finantsaar; det vil altsaa sige: foruden det Finantsaar, hvori den foreløbige Bestemmelse træffes, vedbliver den at gjælde for et nyt, fuldt Finantsaar, forsaavidt der ikke i den efter Vakancen paafølgende første Session udkommer en Lov igjennem Rigsdagen, der bestemmer Kontoirudgifterne for dette Embedes Vedkommende. Naar Sagen derimod afgjøres ved en foreløbig Lov, saa maa det jo være Tilfældet med denne som med alle foreløbige Love, at naar Rigsdagen har været samlet og ikke stadfæstet den ved at vedtage den som virkelig Lov, falder den bort, og der indtræder da efter min Mening den Forskjel imellem Betydningen af hvad der bestemmes ved foreløbig Lov og hvad der bestemmes af vedkommende Minister i Henhold til Rønningssloven, at Bestemmelsen i Henhold til den foreløbige Lov ikke er gyldig længere, end til den først sammentrædende Rigsdag har været samlet, idet den da enten afløses af en virkelige Lov eller bortfalder, medens derimod den af Ministeren i Henhold til Rønningsslovens § 6 foreløbig trufne Bestemmelse om Kontoirudgifterne, selv om en Lov, der afgjør Spørgsmaalet, ikke vedtages af den først sammentrædende Rigsdag, for hvilken den er forelagt, dog vedbliver at være gjældende ogsaa i det følgende Finantsaar,